

כָּךְ שָׂמְעָה הַלְטָאָה

— שירי ילדות —

אייר | דניאל גולדפרב

כתבה | אלי לוי קריין

לאודליה

כָּרַךְ שְׁמֵעָה הַלְטָאָה

1	סוּל אוֹכְלֵת חוּל
2	גְּלִי בְּלוּם לֹא רוֹצָה כְּלוּם
3	יַעַל מוֹצֵאת מִקֵּל
4	לֵב מְפָרֶקֶת מִחֶשֶׁב
5	זֶהָר חוֹשֶׁבֶת עַל דָּאָר
6	מְרִים הִיא פְּרָא אָדָם
7	נְדִיר פּוֹצֶחֶת בְּשִׁיר
8	שִׁיזָף חוֹפֶרֶת בְּאֶף
9	דוֹרוֹן בּוֹנָה בְּקֶרֶטוֹן
10	אֵלָה מְטַפֶּסֶת עַל סֵלַע
11	דוֹלֵב מְשַׁחֲרֶרֶת עוֹרֵב

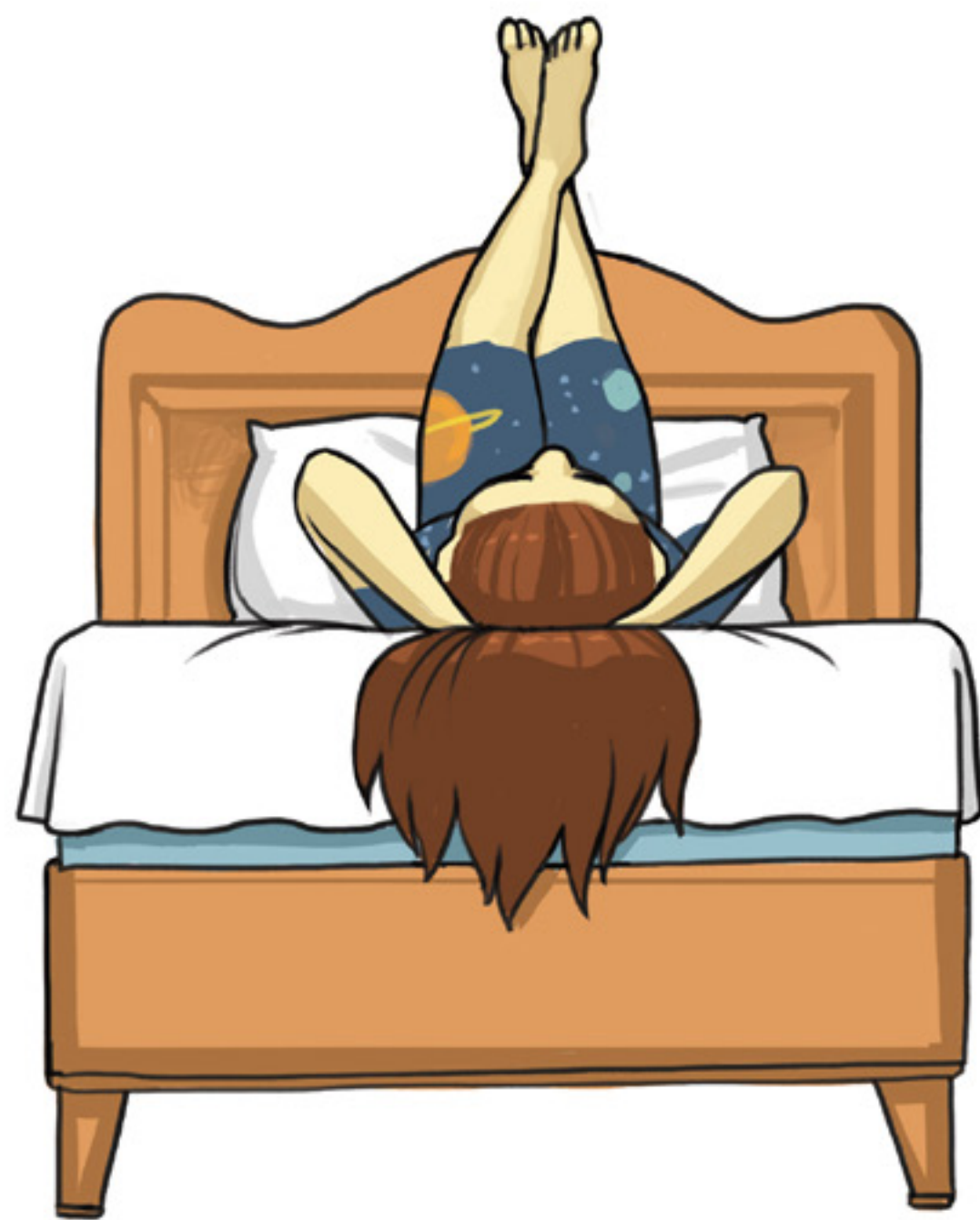
סול אוֹכֵלֵת חול

בְּכַף הַיָּד שֶׁל סוּל
נָח בְּשֵׁלֶוֶה חֶפֶן שֶׁל חוּל
וּבְכָל פֶּעַם שֶׁלֹא רוֹאִים
סוּל בּוֹדֵקֶת הָאֵם הוּא טָעִים

הָאֵם הוּא מְתוּק כְּמוֹ תַפּוּחַ?
לֹא, הוּא דוֹקָא דֵי מְלוּחַ
וְהַמְרָקִים? גְּרִיִּירִי וּמְשֻׁלָּם!
קִצָּת כְּמוֹ חֲתִיכַת חֲלֹה וְנִיל
עִם פִּסוֹת מִמְחֻטָּה מְכִיס הַמְעִיל

בְּמֶרֶץ רַב עִם שְׁתֵי כַפּוֹת
סוּל אוֹפֶה לְכֹלֵם עוֹגִיּוֹת
אִמָּא מְשֻׁלִּיכָה אַךְ אוֹמְרַת תּוֹדֶה
"חֲבֵל מְאֹד, אֵת מִמֶּשׁ מִפְסִידָה!"

גלי בלום לא רוצה בלום

"גלי בלום לא רוצה בלום"
מכריזה אמא, כמו בנאום
"סבתא הביאה קפסת תכשיטים
וגלי פצחה בסדרת פהוקים"

אבא מהנהן ומסכים:
"לגלי שלנו בלום לא מתאים
סבא הציע בבה עם סרט
אך גלי בלום אינה מתמסרת"

ובעת שהוריה מביעים דאגה
ופורסים לעצמם חתיכה של עגה,
סבא וסבתא מפזרים חיוכים
וגלי שואלת: "מתי כבר הולכים?"

כי לגלי סבבה, לגלי נחמד
רק תנו לה קצת שקט בחדר לבד
להמציא בעצמה שאלה או חידה
שלא תפתר אף ילדה מלבדה

יָעַל מוֹצֵאת מַקֵּל

יום אחד בדרך לגן
מְצָאָה יָעַל מַקֵּל קָטָן
אֲרֵזָה מֵהָר בְּתוֹךְ הַתֵּיב
עָנָף עֲתִיק שֶׁל עֵץ הַטֵּיב

כָּל הַגֵּן בְּחֵצֵר, מְשַׁחֲקִים בְּכַדוֹר
לֹא נוֹתֵר אֶף אֶחָד שֶׁיִּגִּיד שְׁאִסוֹר
אִזּוּ יָעַל מִתְּכּוֹפֶפֶת לַתֵּיב וְשׁוֹלֶפֶת
וְרָגַע אַחֲרֵי כֵן הִיא כְּבֹר מִתּוֹפֶפֶת

בוֹם בָּה דָּה בּוֹם, בִּים בָּם בִּים בָּם
חֹבֵט הַמַּקֵּל בְּתֵיבִים שֶׁל כָּלָם
טח טח טח טח טח טח טח
מְצָלָה עֲנֻקִית הִיא עֲשֵׂתָה מֵהַפָּח

לב מפרקת מחשב

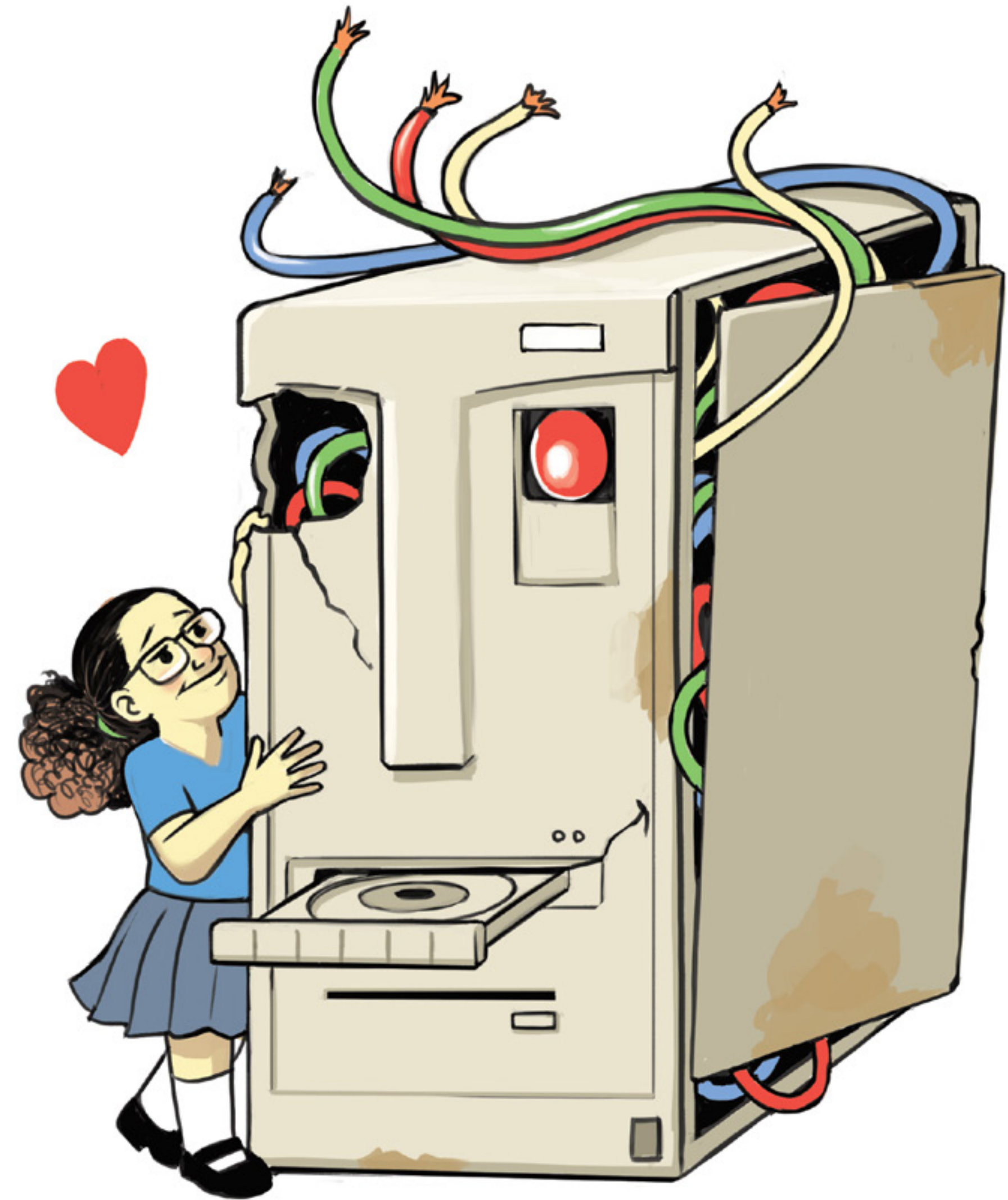
האחות של לב הביטה חזרה
והביאה אתה מחשב גרוטאה
משהו ישן מתקופה אבודה
כשהלכו דינוזאורים ואמא נולדה

"מה זה בכלל?" , לב שאלה
"מחשב, מה את לא רואה?"
"למה הוא כל כך גדול?"
"כדי שיהיה לך מה לשאל!"

המחשב הונח על שלחן הסלון
ואחותה מצאה מברג בארון
"בואי, צריקי להוריד ת'מכסה"
לב שמחה וטפסה על כסא

ולב חשבה לעצמה:

"חוטים צבעוניים וגם לוח אם
ומאורר מאבק שלא יתחמם
יצור די מפלא המחשב הזמן
מה חבל שנפל בידיה, מסכן..."

זהר חושֶׁבֶת על דָּאָר

זהר גָּרָה בְּרַחוּב דֵּי מְכָר
עִם מִדְרָכָה עֲקוּמָה וְתִמְרוֹר שְׁנִשְׁבֵּר
וּבִקְצָה הַרְחוּב, מִמָּשׁ בַּפְּנֵה
תַּבַּת מְכַתְּבִים אֲדָמָה וְקִטְנָה

מָה קוֹרָה כְּשִׁמְצָטְרָף עוֹד מְכַתְּבִי?
הָאֵם הוּא זוּחַל לְמַחִילָה שֶׁל אַרְנָב?
אוּלַי הוּא קוֹפֵץ לְבִרְכַת כַּדוּרִים?
הוּא שְׂמַח לְפִגְשׁ מְכַתְּבִים אַחֲרִים?

אָה בְּקָר אֶחָד הַתְּבָה נִעְלָמָה
וְאִף דָּוָר לֹא עָמַד בְּמִקוּמָה
"אָבָא, לָאָן לְקַחוּ אֶת הַתְּבָה?"
"כְּתַבִּי מְכַתְּבִי וְתִקְבְּלִי תְשׁוּבָה"

"אָבָא, זֶה רְעִיזוֹן מִמָּשׁ לֹא טוֹב"
"גַּם לּוֹ הִיִּיתִי יוֹדַעַת לְכַתֵּב..."

מְרִים הִיא פָּרָא אָדָם

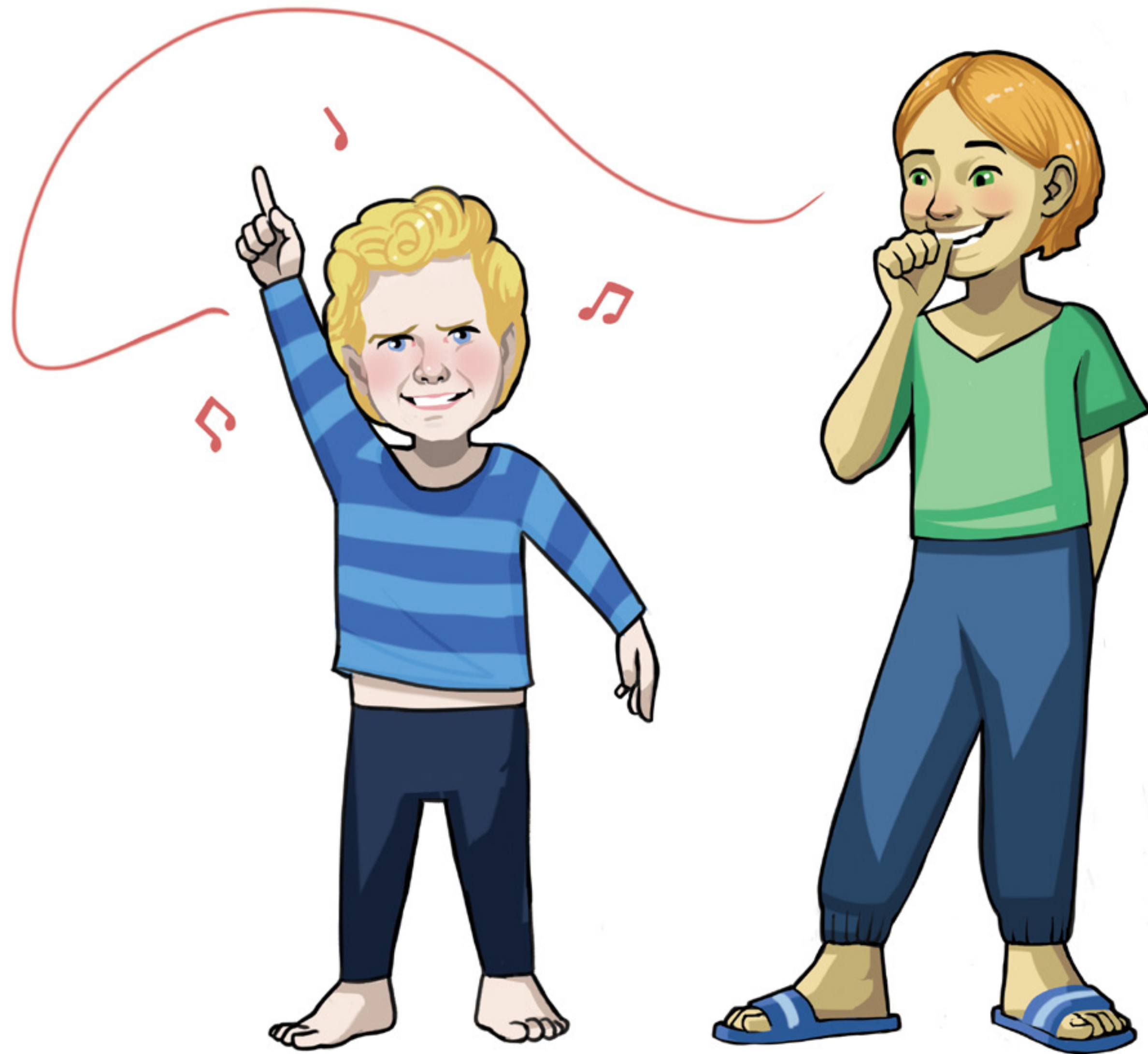
לְמִרְיָם יֵשׁ אָחוֹת וְגַם אָח
מְנַמְסִים וְטוֹבִים הֵם כָּל כֶּה
אָחוֹתָהּ מְנַגֶּנֶת פִּסְנֵתָר
אָחִיהָ בְּבֵית עוֹזָר

אָךְ לֹא כֹזוּ הִיא מְרִים
מְרִים בּוֹעֵטֶת כֶּה סֵתָם
מְרִים מְבִיאָה חוֹל מֵהִים
מְרִים הִיא פָּרָא אָדָם

"אוֹלֵי תִהְיִי קֹצֵת יוֹתֵר כְּמוֹ כָּלָם?"
"תּוֹכְלִי לְנַגֵּן בְּמִשְׁהוֹ גַּם..."
"אִם לֹא בְּפִסְנֵתָר, אֲזוּ בְּתָף, מְרִים
מְנַגֶּנֶת עַל־יָדָה שְׁלָנוּ תִנְעֵם!"

בְּעוֹדָה צוֹחֶקֶת וְהוֹלְכֶת מִשָּׁם
חוֹשֶׁבֶת מְרִים: מִשְׁעֵמִם הָעוֹלָם
שָׁבוּ כָּלָם מִמֶּשׁ כְּמוֹ כָּלָם

נְדִיר פּוֹצַחַת בְּשִׁיר

נְדִיר מְסִתּוֹרֵית
נְדִיר שְׁתַּקְנִית
לֹא כִי אֵין לָהּ מָה לְהַגִּיד
אֶלֶּא כִי יֵשׁ לָהּ מָה לְהַפְסִיד

בְּשִׁתִּיקָה קַל יוֹתֵר לְהַקְשִׁיב
וְלִקְלֹט מָה קוֹרָה מְסַבֵּיב
וְלִכּוֹן זֶה מַחְזָה דֵי נְדִיר
שֶׁנְּדִיר פּוֹצַחַת בְּשִׁיר

אֵה, הִנֵּה אֶתְמוּל זֶה קָרָה
כִּי נְדִיר רְצָתָה לְהַצְחִיק חֲבֵרָה
זֶה לֹא הָיָה שִׁיר, אֶלֶּא בְּקִשֵׁי שׁוֹרָה
וְגַם הָיָה לֹא לְגַמְרֵי בְרוּרָה

"א--הָ, מִי אוֹדְלִיָּה?"
נְדִיר כֶּה זְמֵרָה
"א--הָ, אֲנִי אוֹדְלִיָּה!"
עֲנָתָה מִיָּד אוֹתָה חֲבֵרָה

שיזף חופרת באף

הנה עומדת שיזף
יש לה עינים, פה וגם אף
בתוך האף נחיריים שנים
מקום מצין לאצבעות הידים

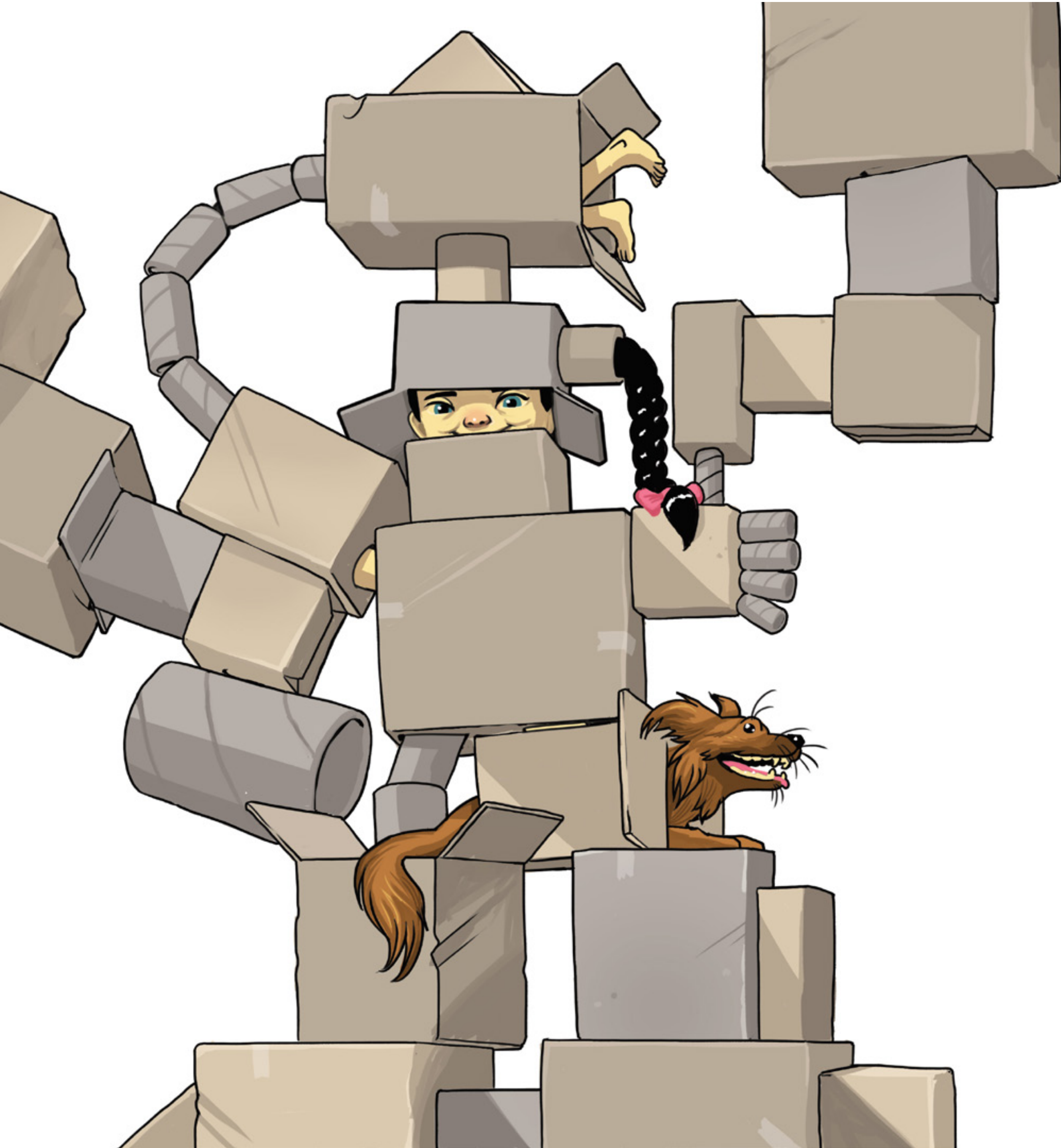
"אסור לחטט", קובעת אמא מהר
"זה לא מקבל", אבא גוער
אף שיזף מחיכת וכלל לא עונה
בעודה חופרת באף כרצונה

ואכן, על אף חרון האף

האף שבולט במרכז הפרצוף
הוא לא יותר מחלק בגוף
והגוף הזה לשיזף מחבר
ורק היא תקבע מה אסור ומותר

דורון בונה בקרטון

דורון בונה מכונה משנה
עם הרבה חלקים ועגול בפנה
במכונה רבועים, משלשים וחלון
המכונה עשויה כלה מקרטון

דורון נוקרת בפח ברכוז
ושולה מתוכו מכל מיץ תפוז
עוד קפסא אחת של תמרים
והנה מתוספים שני שערים

"מה זה, דורון, בנית אורון?"
על פני הילדה מתפשט תמהון
הרי היא עושה הכל בדמיון...
דבר לא עומד בפני הקרטון!

אלה מטפסת על סלע

פעם היו זוג תאומות
שתיקהן מצחיקות אבל כלל לא דומות
לאחת קראו אלה, לשנייה אלינור
ויחד עד שתיים ידעו הן לספר!

בקיץ נסעו בלויי אמא-טרול
להפליג בסירה, בים הכחל
ובאמצע הים אי מיוחד
ועליו בדיוק סלע אחד

סלע גדול, מאבן שחרה
וממש בלבו נמצאת מערה
לתוכה זחלה אלינור בלי הסוס
אך אלה יותר טיפוס של טפוס

בזריזות ובלי להתעייף
חפשה אלינור עקבות צטלף
במערה התגורר אחד שמנמן ועגל
שבדיוק לפני רגע עף לאכל

פתאום שמעה אלינור קול קורא לה
זו הייתה אלה מראש הסלע:
"בואי מהר, את חייבת לראות!"
"יש כאן אולי מיליון חלזונות!"

"הם מחפשים מזון ומסתור מצפור"
"הם לא זזים!", קבעה אלינור
"זה כי הם אוכלים לפי התור"
"אלה, באמת, בואי נחזר"

כשחזרו לסירה, אמא-טרול שאלה:
"חמודות, איך הייתה?"
"הכי כיף בעולם", אלה אמרה
ואלינור הוסיפה: "משעמם נורא"

דולב משחֶרֶת עורב

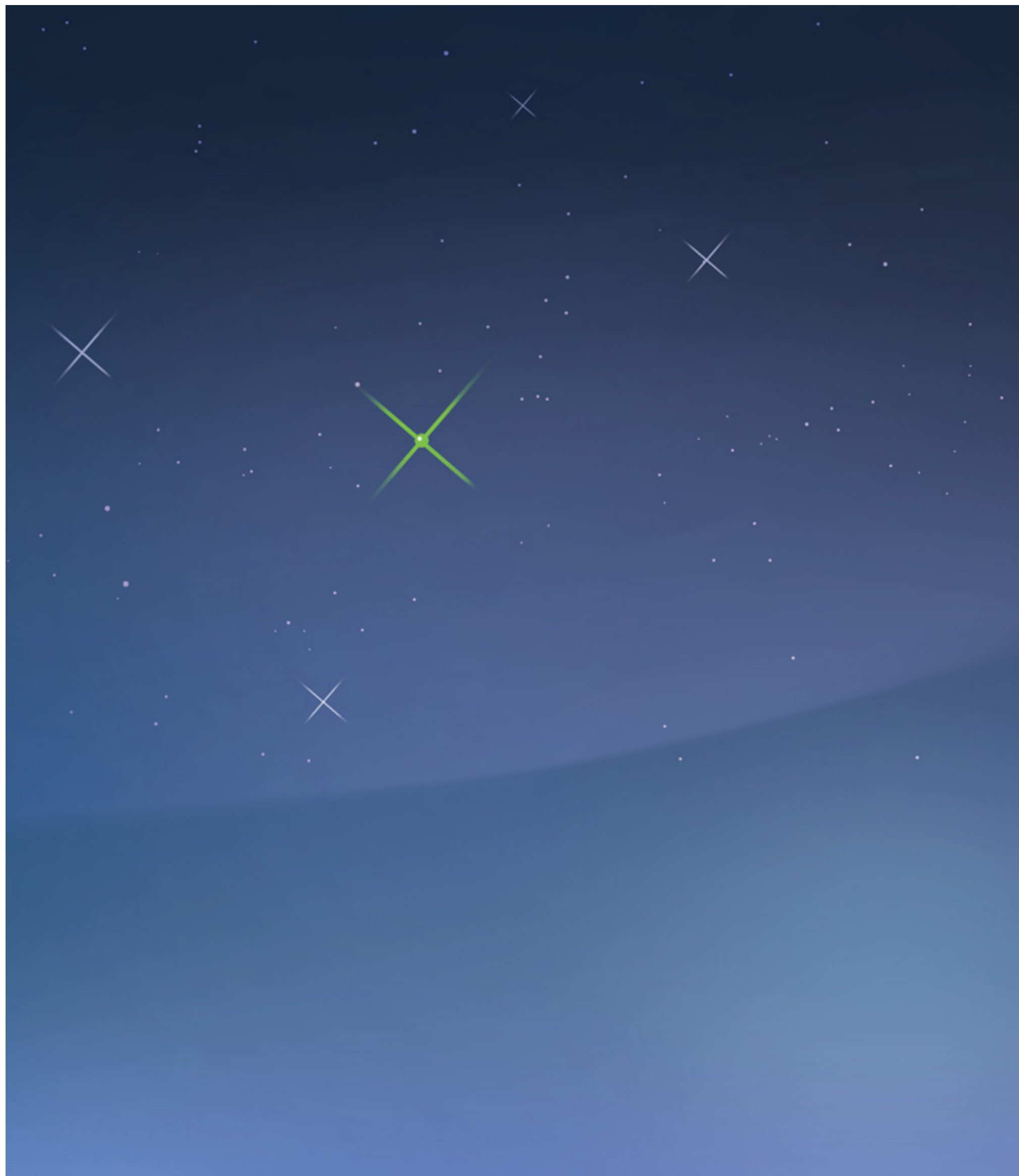
על עץ אחד בפארק הירקון
הסתבר לו עורב בחוט של בלון
בשפת העורבים הוא קרא לעזרה
קרע-קרע (את החוט) קרע-קרע

קולות רמים הוא המשיך להשמיע
אך אל הענף קשה להגיע
"אין מה לעשות", נאמר לילד הרך
בזמן שדולב טפסה על הפח

תחת העץ התירה דולב
את הקשר בחוט שסביב העורב
תחלה הוא צלע ונראה קצת שפוף
האם יצליח לחזור ולעוף?

מספסל לא רחוק ולא קרוב
בשקט דולב ממשיכה לעקב
מותח רגלים, כנף וכנף
והנה באויר - עכשו הוא כבר עף!

סוף

כל הזכויות שמורות לאלי לוי קריין. אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגרי מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך אחרת כל חלק שהוא מהחומר בספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחברת.